

POMĄCENIE (1) *sb n*

A pl pomąc(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Woda zamącona, pełna mętów [czego (= czym)]: Trzodá moiá podeptániem nog wálznych pášie fię/
á pomącenie nog wálznych [*conculcationem pedum vestrorum*] piie. *BibRadz Ez 34/19.*

Cf **POMĄCIĆ**

ZCh